

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τιμιώτατοι άδελφοί καί τέκνα έν Κυρίω άγαπητά,

Ή έορτή τής Ίνδίκτου, ή έπίσημος ήμέρα προσευχών διά τό φυσικόν περιβάλλον, εύρίσκει καί έφέτος τήν άνθρωπότητα άντιμέτωπον μέ έντονα καιρικά φαινόμενα λόγω τής προϊούσης κλιματικής άλλαγής, καταστροφικής πλημμύρας καί πυρκαϊάς εις όλον τόν πλανήτην, καθώς καί μέ τήν πανδημίαν του κορωνοϊού καί τάς κοινωνικάς καί οικονομικάς έπιπτώσεις τής.

Τό γεγονός ότι τά περιοριστικά μέτρα εις τάς μετακινήσεις καί ή έπιβολή όρίων εις τήν βιομηχανικήν παραγωγήν ώδήγησαν εις μείωσιν τών ρύπων καί τής έκπομπής άερίων, ύπήρξεν έν έπί πλέον σημαντικόν δίδαγμα περί τής άλληλουχίας τών πάντων έν τω κόσμω καί περί τής άλληλοπεριχωρήσεως πασών τών διαστάσεων τής ζωής. Άπεκαλύφθη έπίσης έκ νέου ότι αι οικολογικά πρωτοβουλία του Οικουμενικού Πατριαρχείου, αι όποιαι άποτελούν προέκτασιν τής θεολογίας καί τής λειτουργικής παραδόσεως τής Έκκλησίας, συμπορεύονται μέ τάς διαπιστώσεις τής έπιστήμης καί τήν προτροπήν έκ μέρους τών ειδημόνων προς πολύπλευρον κινητοποίησιν διά τήν προστασίαν τής άκεραιότητος του φυσικού περιβάλλοντος.

Προσευχόμεθα διά τήν ταχείαν ύπερβασιν τών συνεπειών τής ύγειονομικής κρίσεως καί διά τόν άνωθεν φωτισμόν τών κυβερνήσεων παγκοσμίως, ώστε νά μη έπιστρέψουν ή νά έπιμείνουν εις τόν οικονομισμόν, εις εκείνας τάς άρχάς όργανώσεως τής οικονομικής ζωής, τής παραγωγής καί τής καταναλώσεως καί τής έξαντλητικής έκμεταλλεύσεως τών φυσικών πόρων, αι όποιαι ίσχυον πρό τής πανδημίας. Είλικρινής εύχή τής ήμών Μετριότητος είναι καί ό τερματισμός τής διαδόσεως ψευδοεπιστημονικών άπόψεων περί δήθεν έπικινδυνότητος τών έμβολίων κατά του κορωνοϊού Covid-19, τής κατασυκοφαντήσεως τών ειδικών καί τής άνερματίστου ύποβαθμίσεως τής σοβαρότητος τής νόσου. Δυστυχώς, παρόμοιαι θέσεις διαδίδονται καί άναφορικώς προς τήν κλιματικήν άλλαγήν, τά αίτια καί τά όλέθρια έπακόλουθά τής. Ή πραγματικότης είναι τελείως διαφορετική, ένώπιον δέ αύτής άπαιτείται ύπευθυνότης, σύμπραξις, συμπόρευσις καί κοινόν όραμα.

Είναι άδιανόητον νά άδρανώμεν, έν έπιγνώσει τών κοινών διά τό ανθρώπινον γένος μεγάλων συγχρόνων προκλήσεων. Ή άδιαφορία διά τόν πάσχοντα συνάνθρωπον καί διά τήν καταστροφήν τής «καλής λίαν» δημιουργίας είναι προσβολή του Θεού καί άθέτησις τών έντολών του. Όπου ύπάρχει σεβασμός προς τήν κτίσιν καί έμπρακτος άγάπη προς τόν «ήγαπημένον του Θεού» άνθρωπον, εκεί είναι παρών ό Θεός.

Μετά τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον (Κρήτη 2016), τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, συμφώνως πρός τό πνεῦμα καί τάς ἀποφάσεις αὐτῆς, ὥρισε μίαν ἐπίσημον ἐπιτροπήν ἐκ θεολόγων διά τήν κατάρτισιν ἐνός κειμένου περί τῶν κοινωνικῶν συνεπειῶν τῆς πίστεώς μας καί περί τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς καί μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τόν σύγχρονον κόσμον. Εἰς τό κείμενον τοῦτο, τό ὅποιον ἔχει ἐγκριθῆ πρός δημοσίευσιν ὑπό τῆς περί ἡμᾶς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί φέρει τόν τίτλον *Ἐπί τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Τό κοινωνικόν ἦθος ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ*, σημειοῦνται προσφυῶς τά ἑξῆς: «Ἡ Ἐκκλησία ἐνθαρρύνει τούς πιστούς νά εἶναι εὐγνώμονες διά τά εὐρήματα τῶν ἐπιστημῶν καί νά δέχωνται ἀκόμη καί ἐκεῖνα τά ὅποια, ἐνδεχομένως, θά τούς ὑπεχρέωναν νά ἀναθεωρήσουν τάς ἀντιλήψεις των διά τήν ἱστορίαν καί τό πλαίσιον τῆς κοσμικῆς πραγματικότητος. Ἡ ἐπιθυμία δι' ἐπιστημονικήν γνώσιν ἀπορρῆει ἀπό τήν ἰδίαν πηγῆν μέ αὐτήν τοῦ ἡμέρου τῆς πίστεως νά εἰσέλθῃ ἔτι βαθύτερον εἰς τό μυστήριον τοῦ Θεοῦ». (§ 71).

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία προβάλλει μετ' ἐμφάσεως τό ἀδιαίρετον τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τῆς φιλανθρώπου μερίμνης διά τόν πλησίον. Τόσον ἡ οἰκοφιλική συμπεριφορά, ὅσον καί ἡ ἀναγνώρισις τῆς ιερότητος τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, εἶναι «λειτουργία μετὰ τήν Λειτουργίαν», ζωτικά διαστάσεις τῆς εὐχαριστιακῆς πραγματώσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἔμπρακτος σεβασμός τῆς κτίσεως καί τόπος καί τρόπος τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ προσώπου καί τῆς ἀλληλεγγύης.

Τιμώτατοι ἀδελφοί καί προσφιλέστατα τέκνα,

Εἰς αὐτήν τήν δύσκολον περίοδον, ἡ ἀνάληψις πρωτοβουλιῶν διά τόν περιορισμόν τῆς πανδημίας ἀποτελεῖ βασικόν ποιμαντικόν καθήκον διά τήν Ἐκκλησίαν. Κατηγορικῆ ἠθική ἐπιταγή εἶναι ἐπίσης ἡ στήριξις τῆς γενικῆς προσβάσεως εἰς τόν ἐμβολιασμόν κατά τοῦ κορωνοϊοῦ, πρωτίστως δέ διά τούς πτωχότερους λαούς, κατά τόν Κυριακόν λόγον, «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοί ἐποιήσατε» (Ματθ. κε', 40). Ὀφείλομεν νά ἀγαπῶμεν ἀλλήλους «καθώς ὁ Χριστός ἠγάπησεν ἡμᾶς» (Ἐφέσ. ε', 2) καί νά ἀναδεικνύμεθα «ἱερεῖς» τῆς δημιουργίας, φυλάσσοντες καί καλλιεργοῦντες αὐτήν μέ ἐπιμέλειαν καί στοργήν, ἀναφέροντες τό τιμαλφέστατον τοῦτο δῶρον τῆς Θείας Χάριτος μετ' εὐχαριστίας εἰς τόν Κτίστην τῶν ἀπάντων.

Κατακλείοντες, εὐχόμεθα ὀλοθύμως πᾶσιν ὑμῖν εὐλογημένον, ὑγιές καί καλλίκαρπον τό νέον ἐκκλησιαστικόν ἔτος καί ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς, μεσιτεία τῆς Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου, τήν χάριν καί τό ἔλεος τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὡι ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν!

βκα' Σεπτεμβρίου α'

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρός Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν